

טר"ש מדז'ינסקי פנחס פיני ז"ל



טר"ש מדז'ינסקי פנחס ז"ל
בן 18 בנפלו

בן עדינה ויהודה

נולד באשקלון

ב-כ' באלול תשכ"ב, 19/9/1962

התגייס ב-דצמבר 1979

נפל בעת שירותו

ב-ב' בתמוז תש"מ, 16/6/1980

שרת בחיל החימוש

יחידה: יחש"מ 650

מקום נפילה: ישראל

נקבר בחדרה

הותיר הורים ושתי אחיות

קורות חיים

פנחס, בן עדינה ויהודה, נולד ביום כ' באלול תשכ"ב (19.9.1962) באשקלון. בהיותו כבן 3 שנים עקרה המשפחה לחדרה, ובה למד פיני בבית הספר "ארלוזורוב". הוא המשיך בבית הספר התיכון מקצועי "עמל", אך לאחר שנת לימודים אחת החליט ללמוד מכונאות רכב ולכן עבר ללמוד בבית הספר הטכני של חיל חימוש, ובו סיים את לימודיו. פיני אהב לצחוק ולהצחיק, אך גם ידע להיות רציני. הייתה בו אחריות חברתית שהביאה אותו לדאגה לכלל. הייתה בו תשומת לב אל הסביבה ואל הזולת. פיני היה בעל חוש טכני מפותח, והטיפול במכונות, פירוק הרכבה ונהיגה בהן, היו מאהבותיו. הוא ניצל כל רגע פנוי כדי לצאת לים לדיג ולצלילה. פיני היה מיזוג של דיוק עם אהבת הטבע. פנחס גויס לצה"ל במחצית דצמבר 1979, ולאחר הטירונות הוצב לאחת מסדנות חיל החימוש. הוא היה חייל מסור לתפקידו ואהוב על חיילי יחידתו. ביום ב' בתמוז תש"ם (16.6.1980), נפל טוראי ראשון פנחס בעת שירותו והובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בחדרה. הוא השאיר אחריו הורים ושתי אחיות.



פנחס מדזינסקי

פנחס נולד באשקלון. בן שנתיים וחצי היה כשהעתיקה משפחתו את מגוריה לחדרה. למד בביה"ס הממלכתי "ארלוזורוב" ולאחר מכן בביה"ס התיכון המקצועי "עמל". לאחר שנת לימודים בביה"ס "עמל", עבר ללמוד בביה"ס הטכני של חיל החימוש. בן 17 היה כאשר סיים את לימודיו התיכוניים, ומיד לאחר מכן, ב - 19.12.1979 גוייס והוצב לחיל החימוש. ביום ב' בתמוז תש"ס (16.6.1980) נהרג על משמרתו, בתאונת נשק, טרם מלאו לו שמונה עשרה שנה בנופלו.

ל ד מ ו ת ו

במסגרת החברתית - בכיתה, ביחידה, בחברה - דומה לא בלט פיני במיוחד. היתה בו אנרגיה בלתי נדלית, למרות שלא היה רישומו קולני ולא היה ראשון למריבות והתכתשויות. אהב להצחיק ולצחוק בחברה, יחד עם זאת היתה בו רצינות ראשונית; היתה בו האחריות החברתית - זו שהביאה אותו לדאוג את הדאגה הציבורית; היתה בו תשומת הלב אל הסביבה ואל הזולת. ואם לפעילות חברתית הושיט עזרתו, שלח גם יד



פנחס מדזינסקי

עוזרת ותומכת לחברים ולבני משפחה.

פיני היה בעל חוש טכני מפותח, והטפול במכוניות -פרוק,

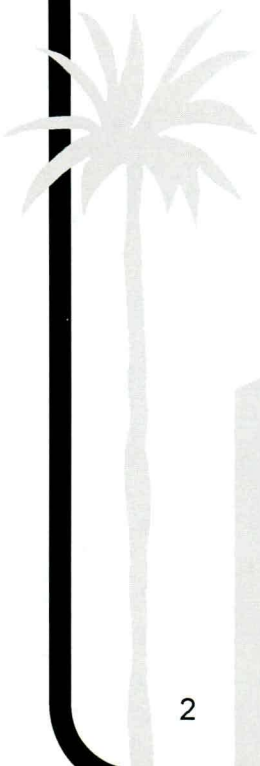
הרכבה ונהיגה - היתה אהבתו הגדולה. צרף אליהם את

תחביביו -דיג וצלילה -והרי לך מיזוג של הדיוק עם היופי,

זה שבטבע, בים.

אבל זו היתה רק ההתחלה, כי לא זכה פיני לממש אהבותיו

אלה.





פנחס מדזינסקי

פיני !!!

קשה לשבת ולכתוב, מאות פעמים החלטתי שהיום אכתוב אליך

ועליך. אך לכתוב בזמן עבר זה קשה ומיום ליום דחיתי זאת.

בהתחלה שזה היה ברור שתבוא לשבת כל שבועיים וכל מה שקרה

הוא חלום, אך עם השנים אפסה התקווה והיא הפכה לעובדה

שאינך עוד.

לפני כשנה שאל אחד המכרים שלא ידע מאומה האם אתה עדיין

צוחק? ולא עניתי. איך אפשר לענות על שאלה כזו, אולי אתה

באמת צוחק? תמיד אהבת לצחוק ולאהוב שכל אלה מסביבך

יצחקו! אהבת לעזור לבני משפחתך, וגם לחברייך ואפילו

לאנשים זרים.

אני זוכרת שהיית חוזר הביתה לחופשה היית בא אלי למקום

עבודתי לעזור לי לקנות ולשאת את כל המצרכים ולהביאם

הביתה, ולאחר שהגענו הביתה היינו חייבים להקשיב

לסיפוריך לכל מה שקרה ועבר עליך בתקופה שלא היית בבית.

רק בעת האחרונה הפכת להיות מסוגר משום מה, מה היו



פנחס מדזינסקי

מחשבותיך?

בעת שהותך בפנימית חיל החימוש היית מאושר וגאה וסיפרת

לנו את כל חוויותיך. אנו מתגעגעים אליך... ולפעמים, לא

פעם קורה שאני עורכת קניות או שאנו עורכים את השולחן

כוללים אותך במספר האנשים היושבים לשולחן, לארוחה.

אפשר לכתוב ולכתוב עליך ועל חיך הקצרים שנקטעו ללא עת.

יחד גדלנו עימך, עברנו את מחלות ילדותך וקשיי גידולך,

את כל שמחותיך ובעת שחיינו נעשו פחות קשים וחשבנו שנוכל

לרוות נחת אחד מהשני, הנה קרה האסון אשר לא ציפינו לו.

תמיד תישאר איתנו ובליבינו, ובכל פינה שאנו פונים אנו

נזכרים: "את זה גם פיני אהב", "פה גם פיני ביקר", "זה

מעשה ידיו של פיני".

הוריקן ואחיותיך

הכואבים והאוהבים

19.3.1985

אותך עד מאד.



פנחס מדזינסקי

להוריו של פיני שלום.

ומן רב התלבטתי בקשר לדברים לזכרו של פיני.

קשה לכתוב של תלמיד בלשון של "הוא היה..."

כתבתי את אשר זכור לי מן הימים בהם הייתי

מורתו של פיני. ואכן, כך זוכרת אני אותו.

ציפורה אבטליון, מורתו של פיני

22.3.1982

"... פיני מדז'ינסקי איננו!" - האוזניים ממאנות לשמוע

והמח ממאין לעכל...

הרי רק לפני...

הפעמון מצלצל. אני ניצבת בפתח הכתה. בספסל ראשון, קצת

מכונס מתוך עצמו, יושב פיני...

לכאורה - ילד ככל הילדים. לעיתים עליז, לעיתים מרצין.

אך יש לו מן מבט מיוחד. מבט "מדבר".

כשנוזפים בו - אומר מבטו כי הוא מקבל עליו את הדין.



פנחס מדזינסקי

כממשבחים אותו - מגלה מבטו את הרגשת הסיפוק שבו...

מבט מיוחד!

ילד חביב. מקובל על חבריו בכיתה. אינו מסתבך המריבות.

מוכן לעזור ולהתנדב לפעילויות שונות המתבצעות בכיתה.

ממלא באחריות את התפקידים המוטלים עליו. מאושר כאשר

מצליח ומקבל חיזוקים מן הסובבים אותו.

...הזמן חולף. בסוף שנת הלימודים אני נפרדת מתלמידי

הכיתה. לוחצת ידו של כל אחד מהם ומגישה לו את תעודתו.

הפעם זהו מבט המסגיר את הרגשת הצער של הפרידה ואולי

צער על שלא הגשים את כל הציפיות.

ויותר מאוחר - בשעות אחר הצהריים מופיע פניי בביתי,

כשהוא נושא סדור פרחים יפהפה. ושוב, המבט כולו אומר

הכרת תודה והרבה התרגשות. נרגש מאד. גם אבא המלווה

אותו.

חוט מחשבותי נקטע על ידי תפילת "אל מלא רחמים". בכי

חרישי ואנחות כאב של אם ואב שכולים, קרובי משפחה



פנחס מדזינסקי

וידידים. טעם מלוח בפי.

פיני איננו. הייתכן !!?

ושוב, אני בחדר המורים. מלוח תמונותיהם של הנופלים
מביטוח בי פניו של ספק - ילד ספק - נער. המבט המוכר -

מבטו של פיני.

יהי זכרו ברוך!





פנחס מדזינסקי

פ י נ י,

הכרתי נער חברמן

נער קטן קומה עם אומץ וגבורה

ידיד נאמן ורע לכל אדם

בבילויים, במסיבות ובסתם פגישות

היינו חוויות מעלים וכמובן זכרונות

וכמו לכל אדם גם לחברינו חסרונות לא חסר

פיני היה חלש אופי אבל תמיד אהב לעזור

היינו חברה מגובשת שתמיד כל רגע פנאי היינו מנצלים.

לפעמים שחושבים רואים הרבה דברים חסרים

דברים שלפעמים מותרים ולפעמים אסורים

ויותר מכולם חסר לנו החבר החיל הראשון בחברה

היה לנו חבר נהדר וחבל שהיה ולא יש לנו כעת.

החברים האוהבים,

שתמיד בך יזכרו.



פנחס מדזינסקי

לפיני החייל,

החיים הם פרח נפתח ונסגר

החיים הם חלום הבא והולך, מהר

בלי שאתה תהרהר.

הרואים בוא ניסים וקסמים

שהביאו האבות על עם ישראל.

החיים הם שפל וגיאות

החיים הם סמל לחירות.

החיים הם מבצר ענק וגדול

בו רכשו התולדות את כח

ההמנון.

החיים הם פרח נפתח ונסגר.

ממני אחותך סמדר האוהבת אותך מאוד.



פנחס מדזינסקי

יקר,

לא עוד נזכה לראותך
מתחת לחופה ביום כלולותיך.
לא עוד מבט עיניך התוהות
ואומרות עולם ומלואו
של עצב ושל שמחה,
שיש בהן השתהות וחרדה
ליום ולמחר ולעתיד לבוא.
אותו יום אכזר וגורלי
היתה בי הרגשה של פחד,
פחד נעלם שחרש בגופי
ורגש לב האם לא אחר לבוא.
קראו לי בדחיפות, ידעתי מיד
אסון כבד נפל עלי.
צדקתי ילד שלי.....
כי הלכת מאיתנו לעולם.



פנחס מדזינסקי

כוכבי הזוהר

דעכת לי בדמי הליל

ואתה רק נער קטון

שלא בגר וראה אור

האור של בגרות ושמחה.

ואתה רק ילד קטון

שהלך עם כולם

להבין במעש ובמלחמה

לשלומינו ולשלום המדינה

אך לא למען מטרה זו

הוקרבו חיך, בני.

חיך נגדעו טרם עת

ועודם בשיא הפריחה

של חדות חיים וצהלה

של ילדות שעדיים לא בגרה

ולא ראתה במעשה בנה.



פנחס מדזינסקי

ובעומדי מול בור כלאך

משתאה דומם חרישית,

ואין ליבי מאמין.

כשעיניי מביטות בגופך הצעיר

המכוסה ברגבים טריים

שלא תשוב עוד לעולם.

(נכתב בידי: נעמי יואש)

תפילה אני לאל מרום

כי ישכין בתלך מנוחת שלום.

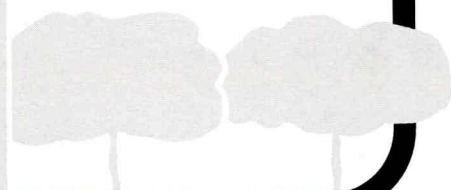
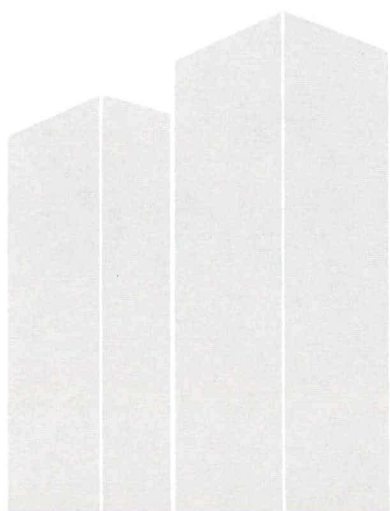
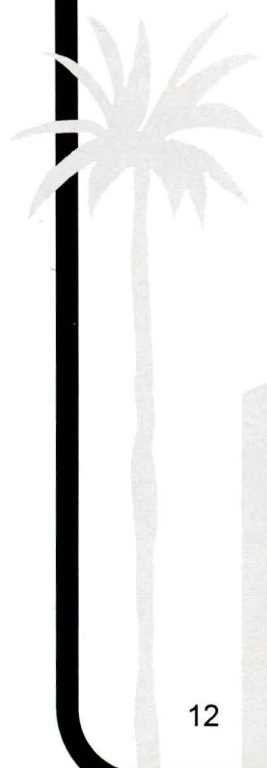
ועל רגביך טל השחר ימטיר

ושכינתו עליך יפרוס

כצל אילן וארז.

והיית בין הבאים לנצח נצחים

של עולם שקט ורוגע.





יד לבנים - חדרה

פנחס מדזינסקי

בן עדינה ויהודה מדזינסקי



19/09/62
16/06/80

כ' אלול תשכ"ב
ב' בתמוז תש"מ

נולד ביום
נפל ביום



צילום: ספיר נחמאייב. חורשם האקליפטוס

פינת הנצחה לכדור
פינת (פחם) לצ'ינג. צ

שהקמה ע"ו הלימו בעלות
אפרוס

אביו והלצה צ חבן
אביצא אה הפח.



מגמת צילום בתיכון טכנולוגי נעמת חדרה
בפרויקט בינלאומי "כתבי סביבה צעירים"
של עמותת אקוואשן מצלמים להגברת
המודעות לשמירה על הסביבה.